



Помощь.

динъ лѣтенъ день, прѣзъ голѣмата училищна ваканция, малката Радка си играеше весело подъ върбитѣ на тѣхната ливада. Заедно съ милия си дѣда бѣха отишли, за да набератъ зелена трѣвица за тѣхното муле. До тѣхната ливада имаше друга, заградена съ дълги и дебели дървета. Въ нея пасѣше единъ младъ и хубавъ конь. Щомъ видѣ Радка, опѣти се къмъ нея и започна жално да цвили, като че искаше отъ нея нѣщо.

— Какво ли иска отъ мене това конче? — помисли си най-напрѣдъ Радка.

— Навѣрно отъ голѣмата горещина и то е ожадниѣло като мене, каза си тя и се затече при дѣда си да му иска кофата, за да напои жадното конче.

Радка взе кофата, напълни я съ бистра водица и се опѣти къмъ кончето, което я чакаше до оградата. Кончето сладко, сладко я изпи и Радка се затече да му донесе още една кофа. Като се напои добрѣ, почна да пасе около Радкината ливада.

Радкинъ дѣдо често ходѣше на ливадата за трѣва на мулето. Съ него ходѣше и Радка да си